

§ 792 f, stk. 2, med, at andet materiale hidrørende fra legemsindgreb end personfotografier næppe af udenforstående vil kunne identificeres eller anvendes uden særlig sagkundskab.

I 1990 indgik Retsgenetisk Afdeling ved Københavns Universitet en aftale med politiet om at udføre alle DNA-analyser til brug for efterforskningen af straffesager. Det biologiske materiale fra legemsindgreb - typisk blodprøver - som analyseres på politiets anmodning, opbevares på Retsgenetisk Afdeling, der som udgangspunkt destruerer materialet 12 måneder efter DNA-analysens foretagelse. Ønsker politiet af bevismæssige årsager, at det biologiske materiale opbevares af Retsgenetisk Afdeling ud over 12- måneders grænsen, skal politiet fremsætte en begrundet anmodning herom.

De blodprøver, som udtages til brug for DNA-analyser, opbevares således ikke i politiets varetægt.

Spørgsmålet om en yderligere regulering af adgangen til at opbevare biologisk materiale, der er tilvejebragt i forbindelse med strafferetlig efterforskning, behandles for tiden i en arbejdsgruppe, som Rigsadvokaten har nedsat på Justitsministeriets anmodning. Arbejdsgruppen skal bl.a. udarbejde forslag til retningslinier for opbevaring, destruktion m.v. af det biologiske materiale, som modtages af Retsgenetisk Afdeling ved Retsmedicinsk Institut i København til brug for alle DNA-analyser i straffesager.

Overvejelser om en eventuel begrænsning af politiets almindelige adgang til efter retsplejelovens § 792 f, stk. 2, at opbevare biologisk materiale vedrørende personer, der har været sigtede, må ske under iagttagelse af alle relevante hensyn. I den forbindelse må naturligvis også inddrages behovet for - af hensyn til en eventuel senere genoptagelse af afsluttede straffesager - i en vis periode at have adgang til det bagvedliggende materiale med henblik på en eventuel fornyet bevisvurdering.

Ud over spørgsmålet om adgangen til at opbevare det biologiske materiale, som er udtaget ved legemsindgreb i straffesager, er der i forbindelse med oprettelsen af et DNA-profilregister også rejst spørgsmål om adgangen til at anvende dette materiale til forskning m.v. Justitsministeriet har derfor drøftet dette spørgsmål med repræsentanter fra Retsmedicinsk Institut i København, hvorunder Retsgenetisk Afdeling hører.

Retsmedicinsk Institut har over for Justitsministeriet oplyst, at instituttet anser det for at være af afgørende betydning for en fortsat kvalitetssikring samt forbedring og videreudvikling af instituttets analysemetoder, at instituttet har mulighed for at teste metoderne

på biologisk materiale fra virkelige straffesager. Institutet har således anvendt biologisk materiale fra straffesager til at forbedre analysemetoderne, således at man i dag kan foretage DNA-analyser på betydeligt mindre og mere nedbrudte spor af f.eks. sæd eller blod end tidligere. Resultaterne af denne metodeudvikling har været en forudsætning for den stadige forbedring og forfinelse af disse metoder.

Det biologiske materiale, som opbevares på politiets vegne, har derimod hverken af instituttets medarbejdere eller af andre været anvendt til andre former for forskning, f.eks. i relation til arveanlæg m.v. Institutet har i øvrigt ikke modtaget henvendelser med anmodning om at få adgang til at anvende det opbevarede biologiske materiale til brug for forskningsprojekter eller lignende.

Justitsministeriet har på den baggrund tilkendegivet over for Retsmedicinsk Institut, at instituttet - af hensyn til behovet for en stadig kvalitetssikring, forbedring og videreudvikling af de analysemetoder, som anvendes i straffesager - vil kunne anvende biologisk materiale, som opbevares på politiets vegne, til undersøgelser til brug for kvalitetssikring og metodeudvikling.

Justitsministeriet har samtidig tilkendegivet over for Retsmedicinsk Institut, at det biologiske materiale, som hidrører fra straffesager, i overensstemmelse med instituttets praksis ikke må anvendes til andre former for forskning.

Anvendelse af materialet til brug for andre former for forskning vil alene kunne komme på tale med Justitsministeriets tilladelse til et konkret forskningsprojekt og da alene på nærmere angivne vilkår, herunder at forskningsprojektet skal være anbefalet af den relevante videnskabetiske komité, samt at materialet alene må anvendes i anonymiseret form.

3. Retsplejelovens regler om legemsundersøgelse.

En DNA-profil i registerets persondel vil altid være tilvejebragt på grundlag af biologisk materiale udtaget fra en persons legeme.

Det biologiske materiale, som vil ligge til grund for en registreret DNA-profil i persondelen, forudsættes at være udtaget i overensstemmelse med bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 72 om legemsindgreb, jf. forslaget § 2, stk. 2, nr. 1. Dette krav følger naturligt af, at biologisk materiale kun kan udtages fra en person på politiets foranledning, hvis retsplejelovens betingelser for legemsindgreb er opfyldt.

Det relevante legemsindgreb i forbindelse med udførelse af en DNA-analyse vil være en legemsundersøgelse efter retsplejelovens § 792, stk. 1, nr. 2. Til le-